

Кључне речи: Нушић, заплет, фигуре заплета, театрализација, комедија.

Апстракт: Ослањајући се на наслеђе структурализма, семиологије позоришта, нарочито наратологије, драмски заплет класичне радње тумачи се са нових методолошких позиција. Општепозната подела на површинску и дубинску структуру допуњава се утврђивањем међуструктуралних фигура, које су трансформационог карактера (превођење дубинске структуре у површинску) и кључне за успостављање структуралне типологије заплета. У раду се анализира структура различитих типова заплета раних комедија Бранислава Нушића. Тумачи се развојни лук поезике Нушићевих комедија, нарочито драматургије (површинска структура) и то у контексту *Народної йосланика* и *Сумњи-вої лица*, које припадају уједно и раном стваралаштву, али, с обзиром на прераде, и познијој/зрелијој фази. Посебно се то запажа у ослобађању од сувишне грађе (кретање ка сажетијим драмским причама), подређивању аспеката епизације развоју радње, структури заплета, као и мотивацији.

¹ Рад је настао у оквиру научног пројекта Института за књижевност и уметност из Београда ОН178008 *Српска књижевност у европском културном простору*, који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.